

Kérdezz — felelek

Egy továbbtanuló könyvtáros kérdezi a marxizmus—leninizmus tantárgyak tantervi követelményei alól történő felmentésről:

„A 2/1976. (IX. 14.) OM számú rendelet adta lehetőség alapján 1977-ben a tanárképző főiskola népművelő—könyvtáros szakán államvizsgát tettem, és megszereztem a főiskolai végzettséget. Az 1980/81. tanévben felvettem a tanárképző főiskola kiegészítő szakára. Tekintettel arra, hogy annak idején marxizmus—leninizmusból államvizsgát tettem, kértem e tantárgyak alóli felmentésemet. A 107/1979. (M. K. 10.) OM számú utasítás 2. pontja szerint ugyanis a felsőoktatási intézményekben a hallgató — kérelmére — a marxizmus—leninizmus tantárgyak tantervi követelményei alól felmenthető, ha az adott tantárgyat tíz évnél nem régebben, azonos vagy nagyobb terjedelmű tematika alapján már tanulta, és abból ott az előírt vizsgakövetelményeknek eleget tett. Kérelmemet a fentiek ellenére elutasították azzal, hogy a hivatkozott utasításban foglalt feltételeknek nem felelek meg. Szeretném tudni, hogy esetemben szabályosan jártak-e el? Véleményem szerint ugyanis a felmentés megilletett volna engem.

Válasz:

A 107/1979. (M. K. 10.) OM számú utasítás a felmentés megadását nem írja elő kötelező erővel. Az utasítás 2. pontja ugyanis csak a felmentés megadásának lehetőségét biztosítja a felsőoktatási intézmény számára. Ilyen jogszabályi felhatalmazás esetén pedig a döntés joga a felhatalmazottat — jelen esetben a felsőoktatási intézményt — illeti meg, még annak esetleges vizsgálata nélkül is, hogy a kérelmező megfelel-e a jogszabályban előírt feltételeknek. Ez utóbbit a levélíró esetében a főiskolán megvizsgálták, hiszen az elutasítás indoka éppen az volt, hogy ő a feltételeknek nem felelt meg. Az indok részletesebb közlésének — például, hogy a tantárgyat csak kisebb terjedelmű tematika alapján tanulta — hiányában viszont nem állapítható meg, hogy az elutasító döntés indokolása helytálló volt-e vagy sem. Megjegyezzük, hogy a hivatkozott utasítás 4. pontja értelmében a kérelmet elutasító első fokú határozat ellen — a tanulmányi ügyekre vonatkozó szabályok szerint — a hallgató fellebbezhet.

Egy „C”-kategóriájú könyvtár gazdasági ügyintézője kérdezi az őt megillető pót-szabadsággal kapcsolatban:

„Az évi 12 munkanap alapszabadságon felül — a munkaviszonyban töltött időm alapján — 8 munkanap pótszabadságra vagyok jogosult. Tudom, hogy a »C«-kategóriájú könyvtárak 3531—3537 kulcsszámú munkakörbe sorolt gazdasági ügyintézőit a munkakörük alapján évenként megilleti 3 munkanap pótszabadság is. A két pótszabadság együttes mértéke a 12 munkanapot nem haladhatja meg. Ennek ellenére számomra csak a 20 munkanap szabadságot (tehát csak a 8 munkanap pótszabadságot) engedélyezték. Előző munkahelyemen, a nagyközségi tanácsnál viszont megkaptam az előadói (3 munkanap) pótszabadságot is. Milyen jogszabályi hivatkozással kérhetem új munkahelyemen, a könyvtárban ezt a többletszabadságot?”

Válasz:

A levélíró szabadságának mértékét mindkét munkahelyén szabályosan állapították meg. Az Mt. V. 51. §-ának (1) bekezdése értelmében ugyanis pótszabadság csak egyféle címen jár. A dolgozó, ha egyidejűleg többféle címen illeti meg pótszabadság, a számára kedvezőbb mértékű pótszabadságra jogosult. Tekintettel arra, hogy az említett könyvtár gazdasági ügyintézőjét munkaköre alapján 3 munkanap (tehát 8 munkanapnál kevesebb) pótszabadság illeti meg, a levélíró számára a rá nézve kedvezőbb 8 munkanap — munkaviszonyban töltött idő után járó — pótszabadságot kell kiadni. A nagyközségi tanács dolgozóira viszont a 38/1973. (XII. 27.) MT számú rendelet 16. §-ában foglalt különleges szabály vonatkozik, amely szerint az államigazgatási dolgozónak a munkaviszonya, valamint a beosztása alapján járó pótszabadságát évi 12 munkanap mértékéig össze kell számítani.